

תוד"ה הכל מודים, אלא נראה לר"ת דשפיר שייך בדפנות אהל היכא שבא להתיר ומחיצה לצניעות אינה נחשבת להתיר עי' מרדכי שיא', ולגבי מחיצה בפני הנר והספרים כדי להתיר בתה"מ? עי' שו"ע שטו' רמ"א מג"א מ"ב ושעה"צ שם ועי' חזו"א נב' יד'

"ישיבישע בלאט"

"שאלות" ו"מראי מקומות" על ה"דף - היומי"

שבת קכה.

אלא אמר רבא בשברי דהאי תנור קמיפלגי, ויל"ע מה הדמיון בין דיני טומאה לדיני שבת שאם אינו מטמא לא יחשב כלי? עי' רשב"א שיטה להר"ן רמב"ן וריטב"א, ויל"ע.

אמר רבינא כמאן מטלטלינן האידינא כיסויי דתנורי וכו', ולמה מסתפק דווקא בכיסוי תנור? עי' רמב"ן ורשב"א ולפי"ז יתכן דמתורצת קושיית התוס' ד"ה כמאן.

שאינ להם בית אחיזה, ויש להסתפק בכוונת הגמרא האם לטלטול בעלמא הספק ומצד מוקצה או לכסות ולגלות ומצד בנין? עי' באור הלכה שח' סעי' י', ושם נוטה לומר דאפילו בטלטול בעלמא אסורים, עי' לקמן קכו:

שבת קכה:

אבל במניח נעשה בסיס לדבר האסור, וקשה הא הניח על מנת לכסות ומאי שנה מחררה שטמנה בגחלים וכו', שלא נעשה בסיס? עי' ריטב"א (קוק) ועי"ש מה שתי' עוד לפי זה.

רש"י ד"ה לא שנו, דיותר לטלטל החבית והאבן עליה דקתני ואם היתה בין החביות וכו', ומבואר מדבריו דדברי רבי יוחנן קאי אסיפא של המשנה ולא ארישא דמטה על צדה והיא נופלת, ולקמן קמב: פירש דדברי רבי יוחנן קאי ארישא? עי' מהרש"א ורעק"א, ומה שלא נימא שהחבית נעשית בסיס גם לייך וגם לאבן? עי' הגהות רעק"א לסי' שי"ט.

צאו ולמדום, ולא בשביל שיהיה אפשר לישב עליהם אלא שיהיה מותר לטלטלם או שלא יצטרכו לטלטלם כדפרש"י, ועי' רשב"א לעיל כט' ועי' הגהות רעק"א שכה' על המג"א סק"ט, ובקה"י ביצה ד' כתב בשם הבה"ל לחלק בין מוקצה דנולד ומוקצה בידיים דאסור אף במגע, למוקצה מחמת גופו וכו' דשרי עי"ש.

גשוש, וקשה אי הוי כלי ודאי דסגי במחשבה כדי להופכו להיות כלי שמל"ה? עי' ריטב"א.

הכא במאי עסקינן במחוברת לאביה, ומה מהני הקשירה? עי' שיטה להר"ן וריטב"א החדשים.

פקק החלון, במאי איירי בגג או במחיצה? עי' רש"י כאן, ולקמן קלז:, תוס' עירובין מד. ועי' ר"ן מט. מדפי הרי"ף דס"ל שהוא במחיצה ומשום שהוי של קבע אסור.

לע"נ הג"ר חיים בן-ציון בה"ג רבי משה זצ"ל נלב"ע טו' כסלו תשע"ח
לתגובות הערות והארות ניתן לפנות ל- 7652935@gmail.com
או בין הסדרים למספר - 0527652935